

РЕШЕНИЕ

№ 5969

гр. София, 17.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

при участието на секретаря ДИАНА АЛ. И.А
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело
№ 20221110136531 по описа за 2022 година

Предявен е иск от М. Н. Н., ЕГН: *****, адрес: АДРЕС срещу Столична община, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Московска“ № 33, по чл. 439 ГПК за установяване на недължимост на сумата от 200 лв. – глоба по Наказателно постановление № 279525 от 30.08.2016 г., издадено от зам.-кмета на Столична община, която сума е предмет на принудително изпълнение по изп. д. № 2019***0406150 на ЧСИ М.Б., рег. № *** в КЧСИ, с район на действие СГС.

Ищецът твърди, че срещу него въз основа на възлагателно писмо на ответника било образувано изпълнително дело № 2019***0406150 на ЧСИ М.Б., рег. № ***, за събиране в полза на ответника на публични вземания по повод издадено срещу него наказателно постановление № 279525 от 30.08.2016 г., влязло в сила на 31.01.2017 г., за глоба в размер на 200 лева. Поддържа, че била изтекла погасителната давност досежно постановлението и изпълнителното дело било образувано на база на отпаднало основание, поради което същото не се дължи.

В срока за отговор ответникът оспорва предявения иск. Излага съображения за нередовност на исковата молба. Оспорва вземането да е погасено по давност.

Съдът, като обсъди събраните доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е иск по чл. 439 ГПК.

По подсъдността на спора

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 7 ДОПК публични са държавните и общински вземания по влезли в сила наказателни постановления. Когато публичните вземания са възложени за събиране на съдебен изпълнител, какъвто настоящият случай е, събирането се извършва по реда на ГПК (чл. 163, ал. 4 ДОПК). Редът за събиране на публичното вземане определя и компетентния съд, който следва да се произнесе по исковата молба за установяване несъществуването на оспорено вземане от този вид (Определение № 46 от 16.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 14/2021 г., 5-членен с-в;

Определение № 52 от 29.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 38/2020г., 5-членен с-в; Определение № 39 от 02.10.2020 г. на ВАС по адм. д. № 23/2020г.; Определение № 87 от 29.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 45/2019 г., 5-членен с-в; Определение № 48 от 22.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 34/2018г.; Определение № 63 от 17.10.2017г. на ВАС по адм. д. № 47/2017 г.).

По допустимостта на иска

Предмет на иска по чл. 439 ГПК не е съществуването или несъществуването на вземането, а съществуването или несъществуването на правото на принудително изпълнение въпреки евентуалните прекъсвания или спирания на давността (Решение № 257 от 30.04.2020 г. на ВКС по гр. д. № 694/2019 г., III г. о.; Определение № 95 от 22.02.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 510/2018 г., IV г. о.). Поради това са неотносими доводите на ответната община, че ищецът е пропуснал възможността да атакува процесното наказателно постановление по съдебен ред или по реда на възобновителното производство по гл. III, раздел VIII от ЗАНН.

Неоснователен е доводът на ответника, че исковата молба била нередовна, тъй като ищецът искал прекратяване на изпълнителното дело поради изтекла изпълнителна давност и същевременно се позовавал на погасителна давност. Липсва ищцово искане за прекратяване на изпълнителното производство. Видно от обстоятелствената част и петитума на самата искова молба ищецът заявява отрицателна установителна претенция по отношение на процесното вземане на основание изтекла погасителна давност, от което се извежда, че исковата молба е редовна при наличие на съответствие между двете части на молбата с едно и също заявено основание. Двегодишната погасителна давност, която сочи ищецът, е именно двегодишната изпълнителска давност по чл. 82 ЗАНН, която урежда правото на принудително изпълнение на процесното вземане, чието несъществуване е претендирано изрично от ищеца с исковата молба, както уточнява и ищцовият представител в молба от 17.03.2023 г.

За да е допустим отрицателният установителен иск по чл. 439, ал. 1 ГПК, с който се оспорва изпълняемото право, същият следва да е основан само на новонастъпили факти, а именно факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, в случая на производството по издаване на процесното наказателно постановление - факти, настъпили след стабилизиране на същия акт (чл. 439, ал. 2 ГПК и Решение № 451 от 29.03.2016 г. на ВКС по гр. д. № 2306/2015 г., IV г. о.; Решение № 333 от 5.12.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1244/2010 г., III г. о.; Решение № 781 от 25.05.2011 г. на ВКС по гр. д. № 12/2010 г., III г. о.; Определение № 214 от 15.05.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1528/2018 г., IV г. о.; Определение № 831 от 17.12.2013 г. на ВКС по ч. гр. д. № 7393/2013 г., IV г. о.; Определение № 443 от 30.07.2015 г. на ВКС по ч. т. д. № 1366/2015 г., II т. о.; Определение № 956 от 22.12.2010 г. на ВКС по ч. т. д. № 886/2010 г., I т. о.).

Не се спори между страните и се установява от приложеното изпълнително дело, че ответникът е образувал изп.д. № 6150/2019 г. на ЧСИ М.Б. срещу ищцата за принудителното събиране на процесната сума от 200 лв. въз основа на влязло в сила на 31.01.2017 г. наказателно постановление № 279525 от 30.08.2016 г. на заместник-кмета на Столична община. Ищцата претендира погасяване по давност на вземането за глоба, която давност твърди, че е изтекла след влизане в сила на процесното наказателно постановление.

Глобата е вид административно наказание, предвидено в чл. 13, б. „б“ ЗАНН,

като съгласно чл. 79, ал. 1 ЗАНН наказателните постановления и решенията на съда, с които са наложени глоби или са присъдени парични обезщетения в полза на държавата, се изпълняват по реда за събиране на държавни вземания (ТР № 2 от 12.04.2017 г. на ВАС по т. д. № 3/2016 г., ОСС, I и II колегия).

Предвид това, че се касае за наложено административно наказание, приложим е чл. 82, ал. 1, б. „а” вр. ал. 2 ЗАНН, който предвижда, че глобата не се изпълнява, ако са изминали 2 години от влизане в сила на акта, с който тя е наложена. Видно от разписка към процесното наказателно постановление същото е връчено лично на ищцата на 18.11.2016 г. и при липса на доказателства за неговото оспорване същото е влязло в сила на 26.11.2016 г.

Изпълнителното дело за събиране на сумата от 200 лв., с която е санкциониран ищецът, е образувано на 14.11.2019 г. видно от входящия номер на възлагателното писмо на ответника до ЧСИ М.Б.. Ответникът, чиято е доказателствената тежест, не установи, че в периода от влизане в сила на наказателното постановление до образуване на изпълнителното дело е предприел действия, които по естеството си са в състояние да спрат или да прекъснат започналата да тече давност, дори и да се приеме, че наказателното постановление е влязло в сила на 31.01.2017 г., както е отбелязано върху постановлението.

При това положение, съдът не изследва дали е изтекла абсолютната давност, предвидена в чл. 82, ал. 3 ЗАНН, тъй като в двегодишния срок от влизане в сила на процесното постановление не е образувано изпълнително производство за събиране на наложеното с него административно наказание „глоба“ (чл. 82, ал. 4 ЗАНН). Така към 31.01.2017 г. давността е изтекла, с което задължението на ищеца се е превърнало в естествено и може да бъде изпълнено само доброволно от негова страна, но в случая ищецът оспорва принудителното изпълнение на задължението.

Предвид изложеното, следва уважаване на иска.

По разноските

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски от 50 лв. за държавна такса, а ищцовият представител на основание чл. 38, ал. 2 ЗА – на сумата от 300 лв. за осъществено безплатно процесуално представителство.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439 ГПК по отношение на Столична община, ЕИК: *****, адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, че М. Н. Н., ЕГН: *****, адрес: АДРЕС, **не й дължи** сумата от 200 лв. – глоба по Наказателно постановление № 279525 от 30.08.2016 г., издадено от зам.-кмета на Столична община, която сума е предмет на принудително изпълнение по изп. д. № 2019***0406150 на ЧСИ М.Б., рег. № *** в КЧСИ, с район на действие СГС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Столична община, ЕИК: *****, адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, да заплати на М. Н. Н., ЕГН: *****, адрес: АДРЕС, сумата от 50 лв. – разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 ЗА Столична община, ЕИК: ***** , адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, да заплати на адв. М. И. П., личен № ***** , адрес: АДРЕС, сумата от 300 лв. - адвокатско възнаграждение за безплатно процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: _____